

LIETUVOS TSR
**EVANGELIKŲ BAŽNYČIOS
KALENDORIUS**

1959

Ketvirtieji metai

EVANGELIKŲ-LIUTERONŲ KONSISTORIJOS LEIDINYS

LTSR Evangelikų-Liuterionių Bažnyčios
Kapinių Taisyklės
(Nustatytos Konsistorijos 1958.XI.1 nutarimu)

- § 1. Pradėjus vietose veikti naujosioms kapinių taisyklėms, išleistosioms sutinkamai su Lietuvos TSR Ministrų Tarybos 1958 m. kovo 7 d. nutarimu Nr. 97 „dėl kapinių užlaikymo tvarkos“, nustoja galios mūsų „bažnyčios kapinių išlaikymo ir priežiūros taisyklės“, Konsistorijos išleistosios 1957 metais ir paskelbtosios 1957 m. „Evangelikų Bažnyčios Kalendoriuje“.
- § 2. Vietoje § 1-me nurodytųjų, nustojusių galios, taisyklių, Konsistorija, einant Bažnytinio Statuto § 27, p. „b“, leidžia sekančius nuostatus kulto tarnautojams ir bažnyčios žinioje esančioms įstaigoms bei asmenims, kaip naudotis kapinėmis, atliekant kapinių šventes, laidotuves, kryžių įšventinimus ir kitas, evangelikų-liuterionių konfesijos nustatytas, religines apeigas, kad tai būtų suderinama su valstybinės valdžios išleistomis kapinių saugojimo, išlaikymo ir tvarkymo veikiančiomis taisyklėmis.
- § 3. Visose evangelikų kapinėse, kad ir tolimose ir mažose ir dabar nebeveikiančiose, tikintiesiems prašant, bent kartą į metus, ruošiamą viešą kapinių šventę, su bažnytine agenda nustatytais pamaldomis, pagal seną mūsų religinę tradiciją. Apie tai vietos kulto tarnautojas iš anksto praneša atatinkamai įstaigai, kurios žinioje kapinės veikia.
- § 4. Mirusiųjų giminaičiams bei artimiesiems pageidaujant, kulto tarnautojas gali visada atlaikyti, bažnyčios nustatyta tvarka, gedulingas pamaldas ir prie pavienių kapų visose kapinėse, įšventinti paminklą, atlikti tam skiriamas apeigas ir pan.
- § 5. Kulto tarnautojo ar jo įgalioto asmens, kiekvienoms kapinėms atskirai, vedamos, nustatyta forma, laidojimo knygos, kur įrašomi visi su religinėmis apeigomis (dvasininkui dalyvaujant ar be jo) palaidotieji mirusieji. Laidojant reikia laikytis kaip krikščioniui pridera, nesakyti pašalinių kalbų, netrukšmauti, elgtis rimtai. Prie bažnyčių esamose kapinėse pamaldų metu nelaidojama.
- § 6. Jei kapinėse yra varpas, juo naudojamosi kapinių švenčių ir laidojimo metu, kada nustatyta tvarka atliekamos pamaldos. Vietos religinės bendruomenės, parinktų tam žmonių-parapijiečių asmenyje, rūpinasi tuo, kad kapinių varpas būtų tinkamai laikomas, saugojamas, ne visada ir ne kiekvienam prieinamas ir naudojamas tik laike religinių apeigų. Kaip pamaldos pastato priklausantis turtas, varpas turi būti įrašytas į bažnyčios inventoriaus sąrašą.
- § 7. Kapinėse, kurios randasi prie veikiančių dievnamių, laidojant be religinių apeigų, su orkestru, viešomis kalbomis ir pan., siūloma tam pasirinkti laiką, kada pamaldų ar kitų viešų bažnytinių apeigų nėra, kad, abipusiskumo interesų saugojimo principu, vienas kitam netrukdyti.
- § 8. Kulto tarnautojas ir religinės bendruomenės vykdomasis organas, prie progos, ragina mirusiojo ir relig. apeigomis palaidotojo artimuosius tikinčiuosius pastatyti antkapį ir kokį paminklo ženklą (kryžių), kad mirusiojo paskutinė atilsio vieta būtų lengviau surandama.
- § 9. Pageidaujama, kiek galima, tenkinti tikinčiųjų norą būti palaidotiems savo konfesijos kapinėse. Kulto tarnautojui griežtai vengti atlikti laidotuvių religines apeigas kitų konfesijų žmonių laidojimo vietose.
- § 10. Kulto tarnautojai ir bažnyčios pareigūnai palaiko gerus santykius su kapinių administracija, pavyzdinčiai pildo teisėtai jos leidžiamas taisykles; neatsisako, reikalui esant, jai visokeriopai padėti kapines tvarkyti, saugoti, puošti (apželdinti).
- § 11. Religinės bendruomenės kasmet aptaria savo kapinių reikalus ir bažnytinei vyresnybei nurodo veikiančiųjų taisyklių trūkumus ir pareiškia savo pageidavimus. Atsižvelgiant į tai, kompetentingos bažnytinės įstaigos rūpinasi šių taisyklių keitimu ir papildymu.